

frit Sted. Jeg anførte, at, hvis vi fik Fred, da maatte Forholdene ordnes ved Hjalp af Slesvigs Folkerepræsentation, og fik vi Krig, saa maatte vi tænke os et af 2 Tilfælde, enten rykkede den fjendtlige Armee frem, og da fulgte det af Folkeretten, at hvad der laa bagved den fjendtlige Operationslinie betragtedes som toldsfrit. Men, tænkte vi os det andet Tilfælde, at vor Armee rykkede frem, da vilde jeg finde det høist urigtigt, at vi havde udeluftet Slesvig fra Handelsforbindelse med Danmark. Det forekommer mig, at der hører ikke megen Forudseenhed til at kunne sige sig, at et af disse Tilfælde vilde indtræffe. Af denne Grund stemte jeg dengang mod Loven. Men end ikke de øvrige Medlemmer af Rigsdagen, som stemte for, at den skulde udkomme, anseer jeg for at have været saa bundne ved de Conseqventser, som denne Foranstaltning har ført med sig, thi i den 2den § gaves Finantsministeren Bemyndigelse til at kunne undtage hvad og hvem han vilde fra den Bestemmelse, som stod i første §, og man antog, at vi kunde hjælpe os, hvordan det gik. Imidlertid har det vist sig, at den Lov, som udkom i Foraaret, var politisk urigtig. Den ærede Finantsminister har, med Hensyn til den provisoriske Ordning af Forholdene, paaberaabt sig Regjeringscommissairen i Slesvig, og har paaberaabt sig, at denne Mand vilde paatage sig det moraliske eller historiske Ansvar. Det moraliske Ansvar anseer jeg for at være det, som er udtrykt i Kongeloven, idet det hedder, at Kongen er Gud alene ansvarlig for sine Handlinger; men at en Embedsmand i et Land, hvor Kongen jo endnu har sin Gnevoldsmagt, kan have denne Magt og Myndighed, det kan jeg ikke forstaae. Jeg kan ikke forstaae, at der er nogen anden Magt og Myndighed i Slesvig end Kong Frederik den Syvende, der er Gud alene ansvarlig for sine Handlinger i Slesvig. Uagtet man saaledes har skudt sig ind under en Absolutisme, ikke Kongens Gnevoldsmagt, men den bureaukratiske, saa er der dog taget lidt Hensyn til Folkets røsten; man har beraabt sig paa, at man talte med Folk, med visse Folk, som skulde kjende til Slesvigs Forhold, men saadanne Folk ere ikke Slesvigs rette Repræsentanter. Der boer i Slesvig et Folk, som under den halvtredieaarige

Krigs Tryk kjender Landet og har bevaret Kjærligheden til sit Hjem, til Anglernes gamle Hjemstavn; naar dette Folk bliver hørt, ja, da skal jeg med Glæde gaae ind paa, at vi kunne faae vore Toldforhold udjævne og ordne, men, saalænge dette ikke er skeet, kan jeg ikke indlade mig paa at raadslaae om et Forhold, som jo allerede er ordineret, og hvorved jo vi, som her sidde i den danske Rigsdag, ville, som den ærede 5te kjøbenhavnske Rigsdagsmand (David) har bemærket, faae Udseende af at ville give Love for Slesvig. Altsaa skal jeg afholde mig fra at stemme i denne Sag, indtil Slesvigs Folkerepræsentation kan tage Deel deri, og jeg haaber, at Hans Majestæt Kong Frederik den Syvende vil indfrie sit Konge-Ord, som han af fri Magtfuldkommenhed har givet, og saarest muligt indkalde Slesvigs Folkerepræsentanter. Jeg har altid antaget, at den Ordning af Slesvigs Forhold, som i Indledningen til vor Grundlov siges at skulle beroe indtil Freden, først og fremmest maatte begynde med at sammentalde Slesvigs Folkerepræsentanter, saaledes som det først blev lovet i Proclamationen af 24de Marts 1848.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovudkastet skulde gaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eensstemmigt med 77 Stemmer.

Formanden: Der vil dernæst være at opkaste det Spørgsmaal, om et Udvalg skal nedsættes. Jeg veed ikke, om der fra nogen Side gjøres Forslag i saa Henseende.

Rothe: Jeg foreslaaer, at der nedsættes en Comitee af 7 Medlemmer, hvoraf de 4 vælges i Afdelingerne og de 3 i Thinget.

C. S. Hansen: Kunde det ikke være ønskeligt, at denne Sag blev henviist til den Comitee, som er nedsat i Consumtionsfagen, da det forekommer mig, at disse 2 Sager staae i saa nøie Forbindelse med hinanden, at der maaskee kunde spares nogen Tid derved. Turde jeg spørge, om der fra Formens Side er Noget til Hinder for en saadan Henviisning?

Formanden: Nei, der er Intet til Hinder derfor, og det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har gjort, vil ogsaa blive sat under Afstemning.